

paa Ærø i Tidens Løb efter Salget af Domæneparcellerne ere blevne sammendragne, og efter en ny Fordeling paa de skattepligtige Ejendomme ere disse Afgifter ogsaa blevne benævnte Kanon. Vi tro at turde sige, at ved Køb og Salg af Domæneparcellerne har der i lange Tider i Befolkningen ikke været Tanke for, at den paa Ejendommen hvilende Afgift var en Del af den oprindelige Købesum, en Slags Arveafgift eller lignende, men at man har købt Ejendommene uden Hensyn hertil, og for Købesummer, der vare lige saa høje som for almindelige Skatteejendomme her paa Øen.

Paa de af vore Landsmænds Ejendomme, som i 1864 kom under preussisk Herredømme, hvilede den Gang de samme Skatter, som endnu hefte paa vore Ejendomme, men saa vidt os bekendt bleve disse Skatter ophævede af den preussiske Regering, og i Stedet for blev der paalagt dem de samme Skatter, som andre Borgere i Preussen maa svare, medens vi, som forbleve ved Danmark, endnu fremdeles ikke alene maa svare den trykkende Jordebogsafgift, men tillige de samme Skatter til Stat, Amt og Kommune som andre Ejendomsbesiddere.

Af det foranførte fremgaar det, at Skattereformen, som blev gennemført i Fjor, ikke giver nogen Lettelse i Skattebyrden paa de ærøske Domæneparceller, naar Jordebogsafgiften skal bibeholdes i den nuværende Form; tværtimod vil det bevirke, at Skattebyrden bliver forøget, da de gennemgaaende høje Ejendomspriser paa Øen ville bevirke, at vi faa en forholdsvis høj Ejendomsskyld, og heller ikke vil Loven om Tiendes Afløsning komme os til gode, da vi jo i Forvejen ingen Tiende svare.

Det synes saaledes, at der ere Grunde nok, der tale for, at der vises os et rimeligt Hensyn ved fremtidig Ansættelse af Skat for vore Ejendomme. Ved foranævnte Lov af 15. Maj 1903 blev Bondejorden paa Ærø ganske fritagen for sin Jordebogsafgift; vi finde det derfor i høj Grad uretfærdigt, at vi Herregaardsparellister fremtidig skulle betale vor, og vi tillade os derfor ærbødigst at andrage den høje Regering og Rigsdag om, at Afgiften, dersom den ikke helt maa bortfalde, dog maa blive nedsat. Dersom ikke et saadant Hensyn vises os, ville vi ikke alene, hvad Skatter angaa, være uheldigere stillede end Gaardmændene paa Ærø, men ogsaa uheldigere stillede, end de paagældende ved Slesvig forblevne Ejendomme, hvorved vi selvfølgelig føle os særlig forurettede. Man formener, at Eftergivelsen af $\frac{1}{3}$ turde være en billig Erstatning for den Fritagelse for alle kongelige Skatter, der ere os hjemlede ved Salgene, hvorfor vi tillade os at bede om, at Afgiften maa blive nedsat med dette Beløb, og at Resten forrentes med $3\frac{1}{2}$ pCt. med Tilføjelse af $\frac{1}{2}$ pCt. aarligt Afdrag, hvorved denne paa vore Ejendomme hvilende uretfærdige Skat dog saa i Tidens Løb vil være afdraget og bortfaldet.

Haabende paa den høje Regerings Retfærdighed og Velvillie, tegne vi os

Ærø, Januar 1904.

(Underskrifter.)

10.

Undertegnede Ejere af Domænejord, de 8 forhen slesvigske Sogne, tillade sig ærbødigst at andrage hos den høje Regering og Rigsdag om, at den ved Skattereformen bortfaldne Jordebogsafgift i disse Sogne ogsaa maa komme os til gode ved en forholdsmæssig Nedsættelse i vor Jordebogsafgift, om hvis Oprindelse vi tillade os at henvise til følgende:

Vore Ejendomme, som ere købt af Staten ved offentlig Auktion for Købesummer, der efter Kontrakten bleve fuldt ud betalte, bleve Køberne overdragne med store Privilegier, hvormed den slesvigske Adel og derefter Kongen selv ejede dem, saasom: